

The Fatalist (fragment)

Mogelijkheden worden waarschijnlijk vaak alleen maar intuïtief ingegeven – bekend als een aandrang in een ogenblik en geheel genomen als een grote onbeholpen schoft of een tafelservies voor twaalf. Maar weten voor een moment is één van de taken van de kunstenaar. Dingen helder houden herinnert mensen eraan dat het boek bestaat – dat ene dat je las terwijl je slaapliedjes zong in 'gebeurlijke verzen' over 'aanhoudende gebeurtenissen' in 'seriële vorm'. Maar gegeven de vorm is er altijd een kans dat ergens tussen begin en eind iets wat was verstuurd verloren is gegaan of geweigerd. Of zeg we zoeken op het internet naar zweminstructies en net als we ze vinden breekt de pagina af. Alle essentiële stralende en bijzondere doch representatieve elementen van een fantasiewereld (en fantasieën bevatten louter essentiële elementen) nemen de voorgrond in. En de stank is ongelofelijk – alleen de roerloze dromer zou het echt kunnen geloven. Maar niets verdwijnt langzaam uit gezichtspunten. Er is geen verleden, er zijn geen oorzaken. Filosofie is de verbeeldingswereld van de poëzie, de wending tot het lachen dat uitbarst met waterstofperoxide en een ietsepietsie citroen. Anders is alles donker en stil met uitzondering van de ventilator in de gevelkachel en keert huiswaarts onthutst over ouderwets enthousiasme. Ik herinner me het vergeten om het herinneren – wat een plezier! Elk element is verantwoordelijk voor elk ander element. Vergeten is strategisch doch de melancholie, waar het een troost voor is, blijft om de honden onder de bomen te helpen bij het blaffen tegen de lopende oorlog en de hanen in verwarring te brengen, die eerder kraaiden in onwetendheid maar nu meer wijselijk kraaien. We hoeven de frases slechts keer op keer te herhalen om ze onjuist uit te kunnen leggen.

Lyn Hejinian

Een fragment uit *The Fatalist* (Omnidown, 2003)
Vertaald door Ton van 't Hof (februari 2008)